

Iubirea noastră a ajuns poveste...

Florin-Cezar CĂLIN

- Mi-e sufletul bolnav de-a ta iubire,
Iar dorul mi se plimbă chiar stingher.
- Pe ulița ce-o cheamă ... Fericire!
Știind că nu e totul efemer.

Trec anii și se scurg într-o clepsidră,
- Lăsând în mine ... un mare "ghiveci"! (al dragostei, ce nu ți-o simt perfidă),
Și care-mi lasă semne intrinseci.

Mi-e gândul trist, (că încă te aștept),
- Iar inima îmi bate cu putere!
Căci eu am învățat să n-am regret,
Cât dragostea-ți mi-e singura avere.

- Eu mă gândesc tot timpul doar la tine!
(și-am constatat că-mi este foarte greu).
- Să te visez, când nu ești lângă mine!
Sau să te port în sinea mea mereu.

- Chipul meu azi nu mai e-mbătrânit!
(privirea însă îmi mai joacă feste).
Sunt fericit că eu mi te-am găsit,
Și că iubirea ne-a ajuns ... poveste.

Brăila, iulie 2017